

ΑΠΟΦΑΣΗ ΥΠΪ ΑΡΙΘΜ. 6/2009 ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΥ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της Ενώσεως Συντακτών ΗΕΑ, συνήλθε σήμερα Τετάρτη, 16 Δεκεμβρίου 2009, στα επί της οδού Ακαδημίας 20 γραφεία του, υπό την προεδρία της προέδρου Μιμής Τουφεξή, και με την παρουσία των τακτικών μελών Ελένης Τράϊου, Γιώργου Δόγα, Χρήστου Πριτσαπίδουλα-Γιαννακόπουλου, του αναπληρωματικού μέλους Μηνά Παπάζογλου, που αντικαθιστά το απουσιάζον τακτικό Γιάννη Κουτζουράδη, καθώς και της γραμματέως Μαρίας Χριστοφοράτου, προκειμένου να εξετάσει την έφεση του **συν.Στέφανου Χίου** κατά της υπΪ αριθμ. 5/2009 απόφασης του Πρωτοβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου.

Εναντίον του είχε υποβάλει έγκληση η αδελφή του δολοφονημένου ηθοποιού Νίκου Σεργιανόπουλου, Ευριδίκη Παπαθεοδώρου, επειδή στην εφημερίδα «Espresso» στην οποία εργαζόταν ο Χίος ως ρεπόρτερ, στις 02.08.08, αλλά και μετά, σχετικά με τη δολοφονία, δημοσιεύτηκαν ρεπορτάζ του και φωτογραφίες, που κρίθηκαν από τους οικείους του θύματος απαράδεκτα, σε πλήρη αντίθεση με τις αρχές της δημοσιογραφικής δεοντολογίας. Η αδελφή του θύματος τον εγκάλεσε επίσης για «δήθεν» συνέντευξή της, την οποία είχε δημοσιεύσει, αλλά δεν του είχε δώσει.

Το ΔΠΣ έκρινε **ομόφωνα** ότι ο Στέφανος Χίος είναι **πειθαρχικά ελεγκτέος**, για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. αΪ και θΪ του Καταστατικού και άρθρου 2, παρ. 1, εδ. εΪ του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας και του επέβαλε ποινή **προσωρινής διαγραφής 1 έτους** από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ με **ψήφους 3έναντι 2**. Η μειοψηφία πρότεινε την προσωρινή διαγραφή 6 μηνών.

Για την ίδια απόφαση, το ΠΠΣ, είχε κρίνει τον Χίο ομόφωνα πειθαρχικά ελεγκτέο για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. αΪ και θΪ του Καταστατικού και άρθρου 2, παρ. 1, εδ. εΪ του

Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας και του είχε επιβάλει ποινή προσωρινής διαγραφής 2 ετών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ, (με ψήφους τεσσάρων έναντι μιας (4-1). Το μέλος που μειοψήφησε είχε ζητήσει τη προσωρινή διαγραφή ενός (1) έτους.

Το ΔΠΣ έκρινε ότι σε αυτή την υπόθεση, παραβιάσθηκαν το Καταστατικό και οι Αρχές Δεοντολογίας του επαγγέλματος και εφαρμόσθηκε η δημοσιογραφία της «κλειδαρότρυπας» και του «κανιβαλισμού», για λόγους εντυπωσιασμού και άκρατου ανταγωνισμού, χωρίς τον στοιχειώδη σεβασμό της προσωπικότητας, της ιδιωτικής ζωής του ατόμου και την διακριτικότητα και ευαισθησία προς πολίτες που βρίσκονται υπό το κράτος πένθους, ψυχικού κλονισμού και οδύνης.

Η κάλυψη του γεγονότος, για το οποίο όντως υπήρχε μεγάλο ενδιαφέρον του ελληνικού κοινού, μπορούσε να γίνει χωρίς τις υπερβολές που χρησιμοποιήθηκαν στην εφημερίδα και από τον συγκεκριμένο ρεπόρτερ, όπως έγινε από τα περισσότερα έντυπα μέσα, τα οποία κάλυψαν την υπόθεση επαρκέστατα, αλλά μέσα στα πλαίσια της δημοσιογραφικής δεοντολογίας.

Όπως υποστήριξε στην έγκλησή της η εγκαλούσα, Ευρ. Παπαθεοδώρου (η οποία τότε ήταν βαριά άρρωστη και «έφυγε» από τη ζωή κατά τη διάρκεια της διαδικασίας):

«Το δημοσίευμα αυτό, καθώς και άλλα που ακολούθησαν του ίδιου τύπου «δημιούργησαν πόνο και αναστάτωση στην οικογένεια μου». Το Σάββατο στις 02.08.08 υπήρξε δημοσίευμα υπό τον ευμεγέθη τίτλο «Η δικογραφία που στάζει αίμα – Συγκλονιστικές φωτογραφίες μέσα από το σπίτι του Νίκου Σεργιανόπουλου το πρωινό της άγριας σφαγής», φωτογραφίες (τόσο στο πρωτοσέλιδο, όσο και στις σελίδες 8, 9, 10, 11, 12, 13 (26 φωτογραφίες) με αντικείμενο απόρρητο φωτογραφικό υλικό τις ανακριτικής διαδικασίας, που απεικονίζει το πτώμα του αδικοχαμένου αδελφού μου.

Η δημοσίευση της φωτογραφίας έγινε συνειδητά και χωρίς αιδώς για λόγους εμπορευματοποίησης και δημοσιογραφικής κερδοσκοπίας

και σε πλήρη αντίθεση με το κοινό αίσθημα και τις αρχές της δημοσιογραφικής δεοντολογίας. Αλλά και σ' όλο το λεκτικό μέρος του δημοσιεύματος, κυριαρχεί η δημοσιογραφική ασυδοσία και ανευθυνότητα. Ο τρόπος δημοσιογραφικής παρουσίασης που προκάλεσε και εξακολουθεί να προκαλεί ανείπωτη οδύνη σε μένα και στην οικογένειά μου σε καμία περίπτωση δεν προάγουν την ενημέρωση, διασύρουν υπολήψεις, θρυμματίζουν ζωές και πάνω από όλα, ποδοπατούν αναίσχυντα τη μνήμη του αγαπημένου μου αδελφού».

Ο σύζυγός της και μάρτυρας της εγκαλούσας Χρ. Παπαθεοδώρου, κατέθεσε ότι «η φωτογραφία και τα δημοσιεύματα που αναρτήθηκαν και στην ιστοσελίδα της εφημερίδας τα είδε το Σάββατο η κόρη μας, η οποία υπέστη νευρικό κλονισμό και την μεταφέραμε στο νοσοκομείο». Σχετικά με την αναληθή συνέντευξη της συζύγου του, κατέθεσε:

«Η πραγματικότητα είναι εντελώς διαφορετική. Όταν ο κ. Χίος τηλεφώνησε η σύζυγός μου τόνισε ότι δεν έχει να κάνει καμία δήλωση, αλλά διαμαρτυρήθηκε έντονα για τα γραφόμενα στην «Espresso» και την έλλειψη στοιχειώδους σεβασμού προς το θύμα. Στη δήθεν συνέντευξη που δημοσιεύθηκε την επομένη, περιελάμβανε διάφορα πράγματα που ποτέ δεν ελέχθησαν».

Η μάρτυς Ελένη Παπαθεοδώρου, συγγενής επίσης του θύματος κατέθεσε:

«Τα παιδιά της αδελφής του είχαν πολύ σοβαρά προβλήματα, βλέποντας τις φωτογραφίες. Το κορίτσι είναι βαφτιστήρα του Νίκου. Η αδελφή του ήταν σοβαρά άρρωστη. Είδε την «Espresso» στο φαρμακείο και έπαθε σοκ. Η εφημερίδα δεν σταμάτησε να γράφει για την υπόθεση».

Ο εγκαλούμενος υποστήριξε στο ΔΠΣ ότι ενήργησε σαν ρεπόρτερ, υπηρετώντας την ενημέρωση, ότι δεν έχει σχέση με την ανάρτηση στο portal της εφημερίδας και την επιλογή των φωτογραφιών και των τίτλων και ότι όλα αυτά ακούσθηκαν και στη δίκη που έγινε δημόσια κι όχι κεκλεισμένων των θυρών. Μεταξύ άλλων τόνισε:

«□Είχα λάβει την καλοκαιρινή μου άδεια όταν πηγή μου θέλησε να μου στείλει στοιχεία της δικογραφίας της υπόθεσης. Τα παρέδωσα στην εφημερίδα μου. Όπως θα έπραττε κάθε ευσυνείδητος επαγγελματίας. Η εφημερίδα αξιολόγησε το θέμα σαν μια δημοσιογραφική επιτυχία. Και ήταν φυσικό αφού εκείνο το διάστημα δεκάδες συντάκτες του δικαστικού ρεπορτάζ και κανάλια, έψαχναν εναγωνίως στοιχεία της δικογραφίας. Η □ Espresso□ ήταν η μοναδική εφημερίδα που απέκτησε κάποια αυθεντικά στοιχεία της προανάκρισης, με αποτέλεσμα σε ό,τι έγραψε να αποτυπώσει ακρίβειες και όχι τερατώδη ψέματα που ακούστηκαν εκείνες τις μέρες από άλλους δημοσιογράφους, που φυσικά ουδέποτε εκλήθησαν από την Ένωση για να λογοδοτήσουν για τις αμετροέπειές τους. Όταν παρέδωσα τα στοιχεία, παρέδωσα και φωτογραφίες του δολοφονηθέντος στην εφημερίδα. Από αυτές τις φωτογραφίες της φρίκης, η εφημερίδα αποφάσισε να δημοσιεύσει μία (την πιο ανώδυνη) που απεικόνιζε την σκηνή του εγκλήματος και μερικές ακόμα που έδειχναν το αναστατωμένο από τον δράστη σπίτι του θύματος. Στη συνέχεια, έγραψα το ρεπορτάζ και τις επόμενες μέρες επικαλέστηκα πληροφορίες από την δικογραφία και συνέχισα το ρεπορτάζ μου.

Θέλω εδώ να σημειώσω ότι έπραξα αυτό που εδώ και δεκαετίες έκαναν άλλοι συνάδελφοί μου πιο έμπειροι και πιο ικανοί σε κάθε σημείο της υψηλίου. Οι αμερικανοί δημοσιογράφοι όταν ο □χασάπης□ Τσάρλς Μάνσον κατέσφαξε την έγκυο σύζυγο του Πολάνσκι, Σάρον Τέητ, οι ιταλοί όταν ένας ομοφυλόφιλος σκότωσε τον Παζολίνι πάνω σε καβγά, οι Βρετανοί όταν ο ασύλληπτος ακόμα δολοφόνος σκότωνε σε λίμνη ιερόδουλες, οι έλληνες δημοσιογράφοι με την δολοφονία Ταχτσή, ο κατ□ ευφημισμόν «πατριάρχης» του ελληνικού αστυνομικού ρεπορτάζ Πάνος Σόμπολος, όταν φωτογραφιζόταν δίπλα από τον ιατροδικαστή και πιο πέρα φάνταζε το συρραμμένο πτώμα της τεμαχισμένης γυναίκας του Φραντζή. Όλα αυτά τα ρεπορτάζ συνοδεύτηκαν από φωτογραφίες, σκληρές, γεμάτες αίμα, ρεαλιστικές και μάλιστα έγχρωμες. Η επιλογή των όποιων φωτογραφιών, εν τέλει, δεν ήταν δική μου δουλειά□».

Οι μάρτυρες του εγκαλουμένου, συνάδελφοι Αμαλία Βεβελάκη και Πέτρος Κουσουλός, οι οποίοι εργάζονταν τότε στην « Espresso », υποστήριξαν ότι επρόκειτο για απόλυτα τεκμηριωμένο ρεπορτάζ, ότι ήταν μεγάλη επιτυχία της εφημερίδας και ότι η προβολή ήταν αναμενόμενη, αφού ο Σεργιανόπουλος ήταν το αγαπημένο παιδί της showbiz και πρότυπο της τηλεόρασης. Επίσης, είπαν ότι η εφημερίδα δημοσίευσε την πλέον ανώδυνη φωτογραφία από τις δεκάδες ανατριχιαστικές που είχε στη διάθεσή της, στην «οποία δεν φαίνεται ευκρινώς το πτώμα».

Κατόπιν αυτού, το ΔΠΣ έκρινε **ομόφωνα** ότι ο **Στέφανος Χίος** είναι **πειθαρχικά ελεγκτέος**, για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α) και θ) του Καταστατικού και άρθρου 2, παρ. 1, εδ. ε) του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας και του επέβαλε ποινή **προσωρινής διαγραφής 1 έτους** από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ με **ψήφους 3έναντι 2**. Η μειοψηφία πρότεινε την προσωρινή διαγραφή 6 μηνών.

Η απόφαση καθαρογράφηκε την Πέμπτη, 21.01.10.

Η πρόεδρος

Η γραμματέας

Μιμή Τουφεξή

Μαρία Χριστοφοράτου